

og jeg tror ikke, at der er Grund til at gøre store Forandringer i Loven, som den foreligger — om der overhovedet er Grund til at foretage nogen Forandring, thi der er mange her i Kjøbenhavn, der ønske Loven fremmet snart. Vi kunne naturligvis ikke naa det, som er naaet i Aarhus paa saa kort Tid, men maasse vi dog for en stor Del kunne naa at faa lignende Foranstaltninger inden dette Aarhundredes Udgang eller i alt Fald, inden vi ere komne ret langt ind i næste Aarhundrede. Jeg vil altsaa tillade mig at anbefale Lovforslagets hurtige Fremme.

Kanfer: Den Bestemmelse, der indholdes i det foreliggende Forslag, faar tilbagevirkende Kraft for en hel Del Tilfælde, som ligge endog saa meget langt tilbage i Tiden, idet Bygninger, der ere opførte, inden Loven af 12te April 1889 kom ud, jo ogsaa ere underkastede den Nødvendighed at maatte foretage mulige Forandringer ved Røffenerne, for saa vidt Sundhedskommissionen maatte finde det hensigtsmæssigt og nødvendigt, uagtet den Indretning, der for Tiden findes i en saadan Bygning, har været nøje overensstemmende med de Bestemmelser, der vare gældende paa den Tid, da Bygningen blev opført. Det kan man vel imidlertid ikke sige noget til. Man vil erindre, at for en Del Aar siden, da en Bygningslov for Kjøbenhavn var til Behandling her i Rigsdagen, var en lignende Bestemmelse indført, idet der da var foreslaaet i Lovforslaget, at inden to Aar skulde alle Badste ogsaa i ældre Bygninger simpelthen være forsynede med Vandlaase. Det udstemtes imidlertid af Rigsdagen, og det er det, der nu under en anden Skikkelse kommer frem paa ny. Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, og som er Medlem af Sundhedskommissionen i Kjøbenhavn, kan vist med god Grund sige, at man vil gaa saa lempelig frem som muligt ved Gennemførelsen af denne Foranstaltning, og han anførte ogsaa to Grunde derfor. Han omtalte først den Maade, hvorpaa Sundhedskommissionen er sammensat, og den Humanitet, med hvilken den gennemfører de Bestemmelser, som Sundhedsvedtægten paalægger den, idet Sundhedsvedtægten jo indeholder en hel Del Bestemmelser, som, naar de gennemførtes med Strengthed, vilde være overordentlig byrdefulde for Husejerne i Kjøbenhavn, men som man uden Banfæltighed har gjort lempeligere. Dernæst nævnte det ærede Medlem, at forinden Sundhedskommissionen vilde kunne anvende sin Indflydelse, skulde der sandsynligvis foretages en hel lang Række af Foranstaltninger; der maatte optages Politi-

rapporter, foretages Undersøgelser, og Sagen endelig forelægges Sundhedskommissionen, og man kan være vis paa, at denne, naar saa mange Omstændigheder vare forbundne dermed, ikke vilde træffe sine endelige Foranstaltninger, uden der var tilstrækkelig Anledning dertil. Der staar nu ganske vist ikke noget i Loven derom, men jeg er ganske enig i, at det er noget, som man paa Grund af forskellige Omstændigheder kan slutte, at saaledes vilde det blive, men man har jo ingen Sikkerhed derved for i Loven selv. I Loven staar, at Bygningskommissionen bemyndiges til at træffe visse Foranstaltninger, naar Sundhedskommissionen maatte anse dem for nødvendige.

Jeg har imidlertid ikke bedt om Ordet for at opponere mod denne Bestemmelse, men jeg vilde gerne være sikker paa, hvorledes den skal forstås. I § 1 staar der nemlig, at Bygningskommissionen bemyndiges til at forlange, at der træffes visse Foranstaltninger med Hensyn til Røffenvæbte, for saa vidt der ikke findes Vandlaas, og for saa vidt Sundhedskommissionen anser det for nødvendigt. Ved dette „for saa vidt der ikke findes Vandlaas“, forstaar jeg naturligvis enten, at der ikke findes nogen Vandlaas, eller at den Vandlaas, der findes, er i utilstrækkelig Stand, ikke er ordentlig vedligeholdt eller er utomplet, men jeg forstaar det ikke saaledes, at Bygningskommissionens Bemyndigelse træder i Kraft, for saa vidt der ikke findes en Vandlaas, selv om Ejeren er villig til øjeblikkelig at anbringe en saadan. Naar man i Lovforslaget erklærer sig tilfreds, naar der i en Bygning findes Vandlaase, og disse i øvrigt ere saaledes, at de anses for forsvarelige, at man hidtil har været tilfreds med dem, saa kan det vel ikke have nogen Indflydelse, enten de ere til Stede i det Øjeblik, Sundhedskommissionen kommer for at undersøge, hvorledes Forholdet er, eller de først komme Dagen efter. Det er jo nemlig den samme Vandlaas, den kan gøre den samme Nytte og finde den samme Anvendelse, enten den findes der eller anbringes der. Jeg vilde derfor gerne vide, om det ikke er den højst ærede Justitsministers Mening, at Bestemmelsen skal forstås saaledes, at Vandlaaen skal findes eller anbringes, naar Sundhedskommissionen maatte anse det for nødvendigt. Jeg vil i saa Fald ikke have noget imod at gaa ind paa § 1, som den er, men hvis man vil gøre Forskel derpaa og sige, at det, at den ikke har været der hidtil, skønt den ikke har været paabudt, skal bevirke, at der skal træffes andre Foranstaltninger, end ellers den havde været der, saa forekommer det mig, at Bestemmelsen vil være mindre hensigts-